

VII.

Овощарството.

Овощарството е най-много распространено въ Кюстендилската околия, особено по течението на рѣка Струма, Драговищица, Соловската и градската рѣки и Пиянечката мѣстность. Въ Дубнишката, Радомирската и Босилоградската околии, овощарството е много малко развито. Овощнитѣ градини въ Кюстендилъ понеже сж много и има хора, които притѣжаватъ по 10 до 20 па и 30 декари, то неможе добрѣ да ги обработватъ и чистатъ, а сж ги оставили тѣй на произвола на природата. Мѣстото подъ овощнитѣ дървчета въ Кюстендилско нѣматъ обичай да го копаятъ, а обикновенно го косатъ за сѣно. Чистението на дърветата става само въ врѣме на беридбата и самата беридба на сливитѣ става съ чуkanie съ прѣтъ, а крушитѣ и ябълкитѣ — съ рѣба.

Зеленчукови градини се намиратъ на всѣкъдѣ изъ окръжта и то толкова се произвожда зеленчукъ, колкото да имъ служи за домашна нужда; има само три-четири души градинари въ градъ Кюстендилъ, които се занимаватъ специално съ градинарството.

VIII.

Земледѣлчески орѣдия и машини.

Кюстендилската окръжна постоянна комиссия прѣзъ 1893 г., купи три жетварки отъ система Hounsby; отъ тѣзи машини едната остана въ окръжния разсадникъ, втората е испратена въ Дупнишката околия и третата въ Радомирската околия. Въ врѣме на жѣтва тѣзи година, Кюстендилската окръжна постоянна комиссия ме покани да отида въ градъ Дупница и Радомиръ за да покажа управлението на тѣзи машини и да науча по единъ чловѣкъ да ги управлява. По поводъ на това искание азъ отидохъ въ градъ Дупница, гдѣто показахъ управлението на машината и я прѣдадохъ на учителя Христо Петрунчевъ свършившъ Руссенското земледѣлческо училище, той да работи съ нея, а послѣ заминахъ за градъ Радомиръ, гдѣто показахъ въ практика управлението на машината и научихъ земледѣлецътъ Ст. Вучковъ самъ да работи съ нея.

Тѣзи машини до нѣкъдѣ излизатъ добри. Може съ единъ чифтъ волове да се теглятъ и като се промѣняватъ въ единъ день може да се пожънатъ отъ 15—25 декара.